פרינקס
בעלס
חשינרושער איל ארענדוש
דריי
באשטעלט א קיס היינט
BELL BOTTLING CO. (כאַראַריצקי מיידער) PHONE 51 591

1 טאָג
נעריינקס אז פיר. קשנען אייך נעכן באַדיונג אויב איר פאַרלאַנגט. דריי קליינינג
אין אַלע אייערע אָדער פאַרבן
ג. פ. פאַרטנער. מענערושער
37 266, PERTH DYE WORKS LTD.

אין פלאַנטער פון לעבן . . .

פון מ. ס.

א העכסט שפּאַנענדער ראַמאַן פון דעם מאָדערנעם אידישן לעבן אין אַמעריקע

פראַלאָג

דאָס איז געווען אין א קאַלטער ווינטערדיקער סוף־חודש נאַכט אין נאַוועמבער.

דער הימל איז געווען פינסטער, פאַרצויגן מיט כמאַרעס; דער ווינט האָט געריסן די בוימער און האָט געבלאָזן מיט קאַלטע רעגן־טראָפּנס וואָס האָבן זיך אָפּגעריסן פון די שוואַרצע, שוועדע וואָלקענס.

אויפן בריידן גלאַטן אַספאַלט וועג, צווישן צוויי שורות גליבע ביימער, האָט זיך געטראָגן מיט העלישער שנעלקייט אַן אויטאָמאָביל.

אַרום איז געווען שטיל. נאָר דאָס רויש פון די ביימער און דאָס קלאָגן פונם ווינט האָט זיך געהערט.

און אין אַט דער שטילקייט האָט זיך מיטאָמאָל אריינגעריסן דער טומל און גערויש פון דעם שנעל־יאָגענדיקן אַוטאָמאָביל.

אַרום איז געווען פינסטער. מען האָט געקאָנט דעם חושך מיט א האַנט אָנטאַפּען, מיט א מעסער שניידן — און אין אַט דער פינסטערניש האָט זיך מיטאָמאָל אריינגעריסן דאָס בלענדענדע ליכט פון צוויי שאַרפע עלעקטרישע לאַמפּן, וואָס זייערע גרויע צוגעפּעסטיקט צום פראָנט פון דעם שנעל־יאָגענדיקן אויטאָמאָביל.

ס'איז געווען א ווייטער, גלאַטער וועג.

ערגעץ אַרום דער ריזן שטאָט, שיקאַגאָ. ס'איז געווען א וועג, וואָס בייגאַכט האָט מען דאָרט זעלטן א מענטש באַגעגנט, און וואָס בייגאַכט וואָלט א מענש זעלטן געוואַנט דאָרט צו באַווייזן זיך.

אָבער דער אויטאָמאָביל געטריבן און געקירעוועט, ווי עס האָט אויסגעזעען, פון א גענטער האַנט, האָט פאַר קיין זאַך ניט מורא געהאַט.

אַן אויטאָמאָביל איז דאָך קיין מענש ניט.

אָבער די מענשן וואָס זיינען געווען אינווייניק, אין דער מאַשין, האָבן ווייזט אויס, אויך פאַר קיין זאַך ניט מורא געהאַט.

ניט פאַר דער פינסטערער נאַכט און ניט פאַר דעם איינזאַמען וועג.

ביים רעדל פון דער מאַשין איז געזעסן א יונגע פרוי. זי האָט דאָס רעדל געקירעוועט מיט דער געניטקייט און פעסטקייט פון א מאַנסבילשער האַנט.

זי איז געווען אביסל אויפגערעגט. אירע אויגן, גרויסע און גרויע, האָבן געקוקט אָנגעשטרענגט אויף דעם וועג וואָס האָט זיך געצויגן, אין דער פינסטער, פאַר איר. דער וועג איז איר געלאָפן אָנטפעגן מיט מורא'דיקער שנעלקייט, און עס האָט אויסגעקוקט אַזוי ווי די צוויי ליכטיק גרעניצן פון דעם שנעל־יאָגענדיקן אַוטאָמאָביל.

אַרום פון דעם שנעל־יאָגענדיקן אַוטאָמאָביל.

אַרום איז געווען פינסטער. מען האָט געקאָנט דעם חושך מיט א האַנט אָנטאַפּען, מיט א מעסער שניידן — און אין אַט דער פינסטערניש האָט זיך מיטאָמאָל אריינגעריסן דאָס בלענדענדע ליכט פון צוויי שאַרפע עלעקטרישע לאַמפּן, וואָס זייערע גרויע צוגעפּעסטיקט צום פראָנט פון דעם שנעל־יאָגענדיקן אויטאָמאָביל.

ס'איז געווען א ווייטער, גלאַטער וועג.

ערגעץ אַרום דער ריזן שטאָט, שיקאַגאָ. ס'איז געווען א וועג, וואָס בייגאַכט האָט מען דאָרט זעלטן א מענש באַגעגנט, און וואָס בייגאַכט וואָלט א מענש זעלטן געוואַנט דאָרט צו באַווייזן זיך.

אָבער דער אויטאָמאָביל געטריבן און געקירעוועט, ווי עס האָט אויסגעזעען, פון א גענטער האַנט, האָט פאַר קיין זאַך ניט מורא געהאַט.

אַן אויטאָמאָביל איז דאָך קיין מענש ניט.

אָבער די מענשן וואָס זיינען געווען אינווייניק, אין דער מאַשין, האָבן ווייזט אויס, אויך פאַר קיין זאַך ניט מורא געהאַט.

ניט פאַר דער פינסטערער נאַכט און ניט פאַר דעם איינזאַמען וועג.

ביים רעדל פון דער מאַשין איז געזעסן א יונגע פרוי. זי האָט דאָס רעדל געקירעוועט מיט דער געניטקייט און פעסטקייט פון א מאַנסבילשער האַנט.

זי איז געווען אביסל אויפגערעגט. אירע אויגן, גרויסע און גרויע, האָבן געקוקט אָנגעשטרענגט אויף דעם וועג וואָס האָט זיך געצויגן, אין דער פינסטער, פאַר איר. דער וועג איז איר געלאָפן אָנטפעגן מיט מורא'דיקער שנעלקייט, און עס האָט אויסגעקוקט אַזוי ווי די צוויי ליכטיק גרעניצן פון דעם שנעל־יאָגענדיקן אַוטאָמאָביל געטריבן און געקירעוועט.

דער אויטאָמאָביל האָט זיך געטראָגן מיט העלישער שנעלקייט, אויפן בריידן גלאַטן אַספאַלט וועג, צווישן צוויי שורות גליבע ביימער,